PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIŞTRI ŞI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2941 ★ Luni 24 decembrie 1956 ★ 8 pagini 25 bani

ȚARA SE PREGĂTEŞTE DE ALEGERI

Noi victorii, noi paşi inainte

Comentariul ZILEI

...Petre Lupu, membru al C.C. al P.M.R., Maria Chiţu, învăţătoare, Iuliu Lengyel, director al S.M.T. Tăşnad, Costache Antoniu, artist al poporului, acad. Gh. Călinescu, Petre Lup, ţăran mijlocaş, Gabriela Bernachi, locţiitor al ministrului Prevederilor Sociale, Avram Bobar, muncitor la întreprinderea minieră Baia de Aramă, Aneta Toma, inginer... Iată doar cîteva din numele celor propuşi, în ultimele zile, candidaţi ai F.D.P. în alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională, în cadrul adunărilor de propuneri care au avut loc în regiunile Bacău, Baia Mare, Bucureşti, Cluj, Galaţi şi Hunedoara. Şi aceste adunări, în care propunerile s-au oprit asupra unor cetăţeni de nădejde ai patriei, oameni aflaţi pe cele mai avansate poziţii ale luptei pentru pace şi socialism, au constituit o manifestare a adîncului democratism al orînduirii noastre de stat, a legăturii de nezdruncinat dintre partid, guvern şi popor. Dar acesta n-a fost singurul domeniu în care oamenii muncii îşi exprimă, în aceste zile, entuziasmul în munca paşnică, constructivă şi ataşamentul faţă de statul democrat-popular. Din toată ţara sosesc veşti despre minunate înfăptuiri—noi victorii în lupta pentru înflorirea economiei naţionale, — réalizate în toiul entuziasmului general care caracterizează perioada de desfăşurare a campaniei electorale.

La Reşiţa, laminoriştii au dat pînă acum mii de tone de oţel laminat, în contul anului viitor. In lupta pentru scăderea preţului de cost, metalurgiştii de la „Progresul" Brăila se angajează să realizeze pînă la 30 Decembrie economii egale cu valoarea unui rulou compresor. Iată însă că, pînă la 20 decembrie, economiile realizate se ridicaseră la valoarea a 3 rulouri compresoare. De altfel, în ziua de 21 decembrie întreaga industrie metalurgică şi constructoare de maşini a îndeplinit planul anual, ca rezultat al muncii entuziaste a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor din acest important sector al economiei naţionale şi al sprijinului acordat de Uniunea Sovietică, constînd în minereuri, cocs, laminate, precum şi diferite maşini şi utilaje. La aceeaşi dată şi-au îndeplinit planul anual industria materialelor de construcţii, industria linii şi mătăsii, precum şi numeroase întreprinderi printre care C.F.R.-ul, mina de cărbuni Ghelar, etc. Sportivii patriei sînt mîndri de faptul că printre vrednicii muncitori din aceste sectoare industriale se găsesc numeroşi tineri care şi-au făcut din sport un aliat în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a planului de Stat.

Iată victorii cu care ne mîndrim. Ele demonstrează din nou hotărîrea cu care poporul nostru muncitor merge pe singura cale spre un viitor fericit, pe calea socialismului.

Sportivi în vizită la „Casa alegătorului"

La „Casele alegătorului", deschise în fiecare raion din Capitală, vin, după terminarea lucrului, numeroşi oameni ai muncii, pentru a primi explicaţii în legătură cu legea electorală, cu probleme legate de viaţa de zi cu zi a circumscripţiei lor electorale. Printre cetăţenii care vizitează aceste centre de îndrumare a alegătorilor se găsesc şi numeroşi sportivi. Obiectivul aparatului fotografic a surprins un moment din vizita unui grup de rugbişti de la Locomotiva, la o „Casă a alegătorului" din raionul Griviţa Roşie. Iată-i ascultînd lămuririle maestrului sportului Gh. Pîrcălăbescu, deputat în sfatul popular al Capitalei.

Din zilele Olimpiadei

PRIETENIA OLIMPICĂ O REALITATE VIE

Main Stadium-ul a încremenit...

Stadionul care a clocotit de entuziasm la ultimele ture ale fenomenalei curse a lui Vladimir Kuţ, stadionul care a explodat parcă într-un tunet de aplauze, atunci cînd negrul Dumas a sărit 2,12 şi a urmărit cu răsuflarea tăiată zborul suliţei lui Danielssen, stadionul care nu şi-a găsit aici un moment astîmpărul din clipa cînd a pătruns pe pistă purtătorul drapelului grec, deschizătorul defilării olimpice, stadionul dominat de flacăra adusă în ştafetă, de pe anticul Olimp, este acum acoperit de cupola unei tăceri grave, adînci.

O sută de mii de oameni, în tribune, îşi îndreaptă privirile către heralzii aliniaţi în faţa steagurilor plecate ale celor 68 de naţiuni reunite aici de ideia sacră a păcii olimpice.

Trompetele sună cu accente emoţionante, pătrunzătoare...

Şi pe măsură ce sunetele lor se înalţă în văzduh şi se pierd dincolo de tribunele copleşite de măreţia clipei, focul olimpic arde tot mai slab.

Mai slab, tot mai slab, cîteva pîlpîiri, se stinge...

Cupa în care a ars flacăra mai fumegă cîteva clipe şi apoi, în acordurile Imnului Olimpic, steagul alb cu cele 5 cercuri olimpice este coborît de pe catargul în vîrful căruia a fîlfîit 17 zile.

Din această clipă, cea de a XVI-a ediţie a Jocurilor Olimpice ale erei moderne a intrat şi ea în filele istoriei...

Şi cum istoricii cei mai pasionaţi ai Olimpiadelor sînt ziariştii sportivi, iar cele mai bogate file de istorie olimpică le constituie paginile gazetelor de sport, fie-ne şi nouă îngăduit să adăugăm cîteva coloane acestei istorii pe care o scriu, desigur, în aceste zile, în toate limbile pămîntului, sutele de slujitori ai condeiului, lîngă care am stat şi am trăit clipe de intensă emoţie sportivă în pupitrele lojei rezervată ziariştilor în zilele de neuitat ale acestei veri australiene.

— Tu, care ai fost şi acum patru ani, la Helsinki — *mi s-a adresat cineva acum cîteva zile* — ai putea să afirmi că Olimpiada de la Melbourne s-a ridicat peste cea din 1952?

— Da, dacă aş pune în balanţă numai unele rezultate, pur sportive, cifrele... *a fost răspunsul meu.* Dar sînt atîtea lucruri de care trebuie vorbit atunci cînd încerci să formulezi păreri generale despre o competiţie de asemenea proporţii...

A XVI-a Olimpiadă, succesul ei, au fost de la început, puse sub semnul unor îndoieli şi incertitudini, care izvorau din faptul că participarea la în-

(continuare în pag. 6-a)

O excepţională victorie a sportivilor noştri în prima lor întîlnire internaţională la handbal de sală

Invingind ieri reprezentativa Belgradului, echipa Bucureştiului s-a calificat pentru sferturile de finală ale „Cupei Oraşelor"

(Citiţi amănunte în pag. a 4-a)

Experienţa sovietică—sprijin preţios în dezvoltarea mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră

In anii regimului democrat popular, mişcarea de cultură fizică şi sport din ţara noastră a cunoscut succese din ce în ce mai însemnate. Se dezvoltă baza de masă a mişcării sportive, a crescut prestigiul sportiv al patriei, fruntaşii sportului nou din ţara noastră sînt astăzi cunoscuţi şi apreciaţi în întreaga lume. La baza acestor succese au stat, fără îndoială, grija părintească cu care partidul şi guvernul i-a înconjurat pe sportivi, condiţiile de dezvoltare asigurate mişcării de cultură fizică şi sport de către regimul nostru popular, munca activiştilor, tehnicienilor şi sportivilor noştri.

Pe drumul dezvoltării sale continue, mişcarea de cultură fizică şi sport a preluat şi cultivat acele tradiţii ale sportului romînesc al căror conţinut sănătos corespunde vremurilor noi, găsind la fiecare pas, un preţios sprijin în studierea şi aplicarea creatoare a bogatei experienţe a sportului sovietic.

Pentru a înfăţişa cititorilor unele aspecte ale folosirii experienţei sovietice în rezolvarea principalelor probleme ale sportului nostru, ziarul nostru s-a adresat tovarăşului ION BALAŞ, vicepreşedinte al Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri, care a făcut parte din delegaţia de activişti sportivi care a vizitat recent U.R.S.S., cu rugămintea de a răspunde la cîteva întrebări.

Convorbire cu tovarăşul Ion Balaş

VICEPREŞEDINTE AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICA ŞI SPORT DE PE LINGA CONSILIUL DE MINIŞTRI

— IN CE MĂSURĂ A FOST FOLOSITĂ EXPERIENŢA SPORTULUI SOVIETIC LA STABILIREA CADRULUI ORGANIZATORIC AL MIŞCĂRII NOASTRE SPORTIVE?

— Este îndeobşte cunoscut faptul că pînă în anul 1949 forma de organizare a activităţii sportive a rămas *clubul sportiv*. Fireşte, după 23 August 1944, odată cu înfiinţarea O.S.P., acestor cluburi li s-a dat un conţinut nou, corespunzător cerinţelor noii etape istorice de dezvoltare a statului nostru democrat-popular.

In anii următori, ca o consecinţă firească a avîntului continuu general al statului nostru, deci şi al sportului, această formă s-a dovedit cu totul necorespunzătoare şi mult prea strîmtă pentru a cuprinde masele din ce în ce mai largi ale tineretului dornic de a practica diverse discipline sportive.

Scopul mişcării sportive, şi, în raport de aceasta, conţinutul ei, a fost fundamental reorientat pe linia unei contribuţii cît mai eficace la întărirea sănătăţii şi la educarea comunistă a tineretului nostru pentru a-l face cît mai apt pentru munca de înaltă productivitate şi pentru apărare. Dar pentru aceasta trebuia găsită o formă organizatorică corespunzătoare în cadrul căreia să poată fi realizat conţinutul socialist al mişcării de cultură fizică şi sport. Care trebuia să fie această formă? Iată o întrebare căreia i s-a găsit răspuns numai după ce a fost temeinic studiată experienţa de mai bine de 20 ani a asociaţiilor sportive din Uniunea Sovietică. Asociaţiile sportive — cele mai largi organizaţii sportive de masă — cu statut propriu şi avînd ca unitate de bază colectivul sportiv organizat pe principiul locului de muncă: aceasta era forma organizatorică ce permitea angrenarea în practicarea sistematică a sportului de către sutele de mii de muncitori, ţărani, funcţionari, studenţi şi elevi. Mişcarea noastră de cultură fizică şi sport a aplicat cu încredere această formă temeinic verificată de însăşi practica vieţii.

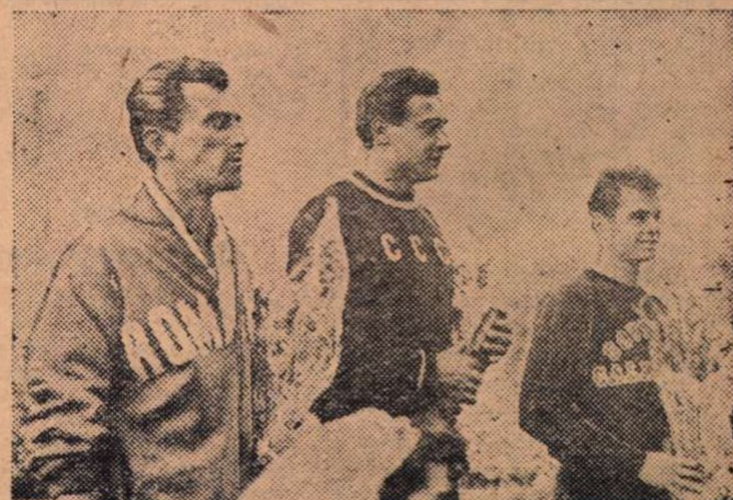
O mare importanţă a avut transformarea vechilor federaţii în Comisii centrale pe ramură, care devin organe obşteşti cu un rol deosebit în activitatea de cultură fizică şi sport.

In acest fel, s-a asigurat pentru acea etapă cadrul organizatoric just şi cuprinzător, necesar dezvoltării mişcării de cultură fizică şi sport. Astfel s-a putut trece la aplicarea principiilor socialiste care stau la baza sportului pus în slujba maselor largi, al cărui scop este fundamental deosebit faţă de trecut.

— DAR IN CEEA CE PRIVEŞTE PROCESUL DE INSTRUIRE?

— Prin schimbarea formei organizatorice s-a asigurat, de fapt, premizele necesare creării unui sistem propriu de educaţie fizică. In ceea ce priveşte procesul de instruire trebuie spus că el a fost structural schimbat. In trecut, la noi, procesul de antrenament era egal, ca noţiune, cu automatizarea diferitelor deprinderi tehnice. Totul se limita la aceasta. Folosind experienţa sovietică noi am reuşit să dăm procesului de antrenament adevăratul său conţinut, să-l transformăm într-un puternic proces pedagogic cu participarea conştientă a sportivilor. Totodată, au fost folosite şi mijloacele cu ajutorul cărora activişti sportivi din Uniunea Sovietică realizaseră îndeplinirea obiectivelor procesului de antrenament. Astfel s-a trecut la metoda de planificare. Se poate arăta că această acţiune a produs o adevărată revoluţie şi că în acei ani, s-au găsit destui activişti care să întrebe cu mirare: *„Ce rost are planificarea în sport? Ce se poate oare planifica în acest domeniu?"* Curînd însă, importanţa planificării a fost unanim recunoscută. Aproape tot atît de revoluţionară a fost şi introducerea clasificării sportive, care este necesară nu numai pentru o precisă evidenţă a calităţii şi cantităţii muncii sportive, ci şi pentru o cît mai exactă stabilire a valorilor în fiecare ramură de sport. Studiind experienţa sovietică a fost introdus în ţara noa-

(continuare în pag. a 3-a).

Pe podiumul învingătorilor la cea de a IX-a ediţie a Campionatelor internaţionale de atletism ale R. P. Romine: Kaskarov (U.R.S.S.), I. Söter (R.P.R.) şi Shelton (S.U.A.).